

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 48.

Z KRAKOWA DNIA 14 CZERWCA 1820 ROKU WE SRODE

Z Paryża d. 28 Maja.

Pieczętarz P. Desserre miał na nowo zachorować.

Przez telegraf nadeszła tu wiadomość, że Xie Angouleme d. 25 przybył do Strazburga i najuroczyściej był przytęły. Od Saverne do Strazburga odprawiało go do 2000 właścian na koniach.

Margrabisa de Bute odjechała ztąd z licznyim swoim orszakim. Jak tylko na rogatkę wyjechała, przesiadła się na konia i jechała konno.

Uważają, iż Jenerał Hr. Rapp często teraz bywa u Króla.

Dziennik Sporów przywedzi z gazety Londyńskiej Times artykuł, w którym wyraża o i bie Deputowanych, że posiada mowców, ale Francya nie ma konstytucyi, ponieważ nie posiada żywiołów arystokracji, któraby opierała się demokracji jak w Anglii. Francya nie powinna jak dotąd podzielać własności, ale ją łączyć; powinna jak w Anglii tworzyć bogatych właścicieli dóbr, bronić i wspierać; ażeby z czasem przez wielki swóy

wpływ utworzyli w kraju naturalny związek i zbawienną wagę między Królem i ludem. Na owczas nie będzie więcej potrzebne główne pytanie: kto ma i iak Deputowanych obierać. Wpływ ich przytęży się do obierania Deputowanych i Francya stanie się na owczas nietylko z imienia, ale istotnie konstytucyynym krainem.

Hr. Segur chce korzystać z sprawy Louvela, która publiczną będzie, i żądać na zawsze publicznych posiedzeń izby Parów, tak iak dzieje się w wyższej izbie Angielskiej.

Dziennik Quotidienne donosząc o wprowadzeniu sprawy Louvela przez Barona Bastard d'Estang do izby Parów, użył uszczypliwych wyrazów. Nazajutrz tłumaczył się w prawdzie iego wydawca, iż te wyrazy przekreślone były przez cenzurę, i tylko przez omyłkę zostawił je w kilku exemplarzach iego pomocnik; lecz to podobno nie zastłoni go przeciw oskarżeniu, które Hr. Lally - Tolendal przeciw niemu podał.

Dziennik Sława zdał sprawę o złożonych u Davilliers pieniądzech na wsparcie Francuzów w Texa w kwocie 94,000 Fr. z których 80,000 posłanych zostało do podziału do Luisianny, a 14,000 Fr. rozdano w samej Francji osobom, które z tamtąd powróciły. Dziennik Quotidienne dodał, iż dziennik Sława zapomniał, że 1000 Fr. wypłacone zostały officerowi Mauvais, którego jako należącego do zbrodni Louvela uwięziono. Zresztą należy wiedzieć którem osobom reszta 13,000 Fr. wypłaconą została.

Rząd zawarł z bankiem pożyczkę na 60 mill. Fr. po 5 od 100 na 15 miesięcy.

Przybył tu były Hiszpański Posel w Wiedniu P. Cevallos powracający do Hiszpanii.

Wczoraj rano dwie dobrze ubrane osoby, z których jedna miała na sobie wiele orderów, zaprowadzone zostały do palacu Ministerstwa sprawiedliwości, za którymi poprowadzono w krotce z więzienia P. Granier.

Hr. Szuwałów miał d. 25 prywatne posłuchanie u Króla.

Prefekt Grenoblu kazał zabrać pismo, które zawierało adress od tamtejszych studentów do liberalnych Deputowanych

Niedawno został nieiaki Louvel na 600 miesięczne więzienie za kradzież skazany. Gdy do więzienia zaprowadzony został, zawołał: Nazwisko tylko mnie, Louvel, ciągnęło na mnie to nieszczęście!

Wyszło tu następujące pismo: "Słowa: Niech żyje karta! są wyrazem

wdzięczności względem Monarchy, lub okrzykiem buntowniczym? ,

Robią tu teraz iedwabne kapelusze zupełnie do Włoskich podobne, a dziesiątą tylko część od ostatnich kosztują, które dla wielkiego cła są drogie. Księżna Berry posiada słomiany Włoski kapelusz, który 2000 Fr. kosztuje.

Tłumaczenie poematu Southey pod tytułem Rodrik czyli ostatni Gotowie, ważny plod poezji Angielskiej terażniejszych czasów, w krotce wydane tu w stanie przez iednego z uczonych, który już dał dowody swojego talentu.

Z Madrytu d. 18 Maia.

Na doniesienie naszego Monarchy o przyjęciu konytucyi Stanow roku 1820 odpisał Król Angielski iak następuje:

Kochany Bracie! Czytałem list, który W. K. M. do mnie pisales, donosząc mi, iż uznales za potrzebne stosownie do życzenia Jego ludu przyjąć i zaprzysiąz polityczną konstytucyją, która w roku 1812 w Kadyxie ogłoszoną została. Przyjąłem to doniesienie iako dowód W. K. M. ku mnie miłości, i proszę bydz przekonanym o szczerych moich życzeniach względem wszystkich zdarzeń, które tylko przyłożę się mogą do szczęśliwości narodu Hiszpańskiego, iako też do utwierdzenia korony i sławy W. K. M. Korzystam z tej okoliczności, dla ponowienia W. K. M. prawdziwego moiego szacunku i szczerzej przyiaźni, z którymi zostaję, Kochany Bracie

W. Kr. Mci
dobry Brat Jerzy.

W Palacu Carltonhouse,
d. 21 Kwietnia 1820 roku.

Ambasador nasz w Paryżu doniósł Ministrowi spraw zagranicznych, że N. Król Francuzki przy oddaniu mu listu od naszego Monarchy donoszącego o przyjęciu konstytucyi, oświadczył, iż przekonany jest, że Król Krzyża jego, uczynił to, co uznał być najdogodniejszym dla uszczęśliwienia swoich ludów, i że szczerze pragnie, aby Monarcha Hiszpański dopiął celu swoich życzeń.

Minister spraw zagranicznych Króla Saskiego, przysłał Ministrowi naszemu list następujący:

"Podałem zaraz Królowi, Panu memu, potę, w której doniosłeś mi, Mci Hrabio, o postanowieniu Najjaśniejszego Króla Hiszpańskiego zaprzysiężenia uchwalonej przez Stany w roku 1812 konstytucyi. Król, Pan mój, który mocno ubolewał nad przykrem położeniem, w jakim Dwór znajdował się z powodu tej okoliczności, dowiedział się teraz z największą radością o dowodach miłości i przychylności, które J. K. M. od ludu swojego odbiera. Monarcha mój życzy, aby krok, który Najjaśniejszy Król Hiszpański uznał za potrzebny do zapewnienia spokoyności i szczęśliwości swej Monarchii, najpożądańsze sprawił skutki. Z rozkazu Króla, Pana mojego, upraszam W Pana o udzielenie Jego Dworowi tych J. K. M. uczuć, które ponawiają szczerą przychylność i niezmienną przyjaźń dla Króla, wysokiego jego krewnego, i które pochodzą z ścisłych związków pomiędzy obiema Królewskimi Domami. — Przyymij W Pan i t. d.

(pod:) Hr. Einsiedel.

Odpowiedzi Królów Bawarskiego i

Niderlandzkiego są prawie zgodne z odpowiedzią Króla Angielskiego.

Dyrektoryjat Ligi Szwajcarskiej życzy naszemu Monarsze szczęścia, że naród Hiszpański w srod politycznych wstrząśnień dał światu przykład wierności ku swojemu Królowi, i pochlebia sobie, że da jeszcze przykład umiarkowania i mądrości.

Margr. Lazan, generał kapitan Saragosa, powołany do Madrytu został, dla tłumaczenia się z swiego postępowania.

Kilkunastu pisarzy Francuzkich zamyslało w północney Hiszpanii wydawać dzienniki Francuzkie i czynili już do tego przygotowania; ale Mina generał kapitan Nawarry, nakazał im w 48 godzinach oddalić się z będącej pod jego zarządzaniem prowincyi, dodając: iż Hiszpania nie potrzebuje publicystów, którzyby się do icy spraw mieszaali.

W Logrono, w dawney Kastylii, zebrało się niedawno parafialne zgromadzenie, dla obrania deputowanych. Jeden z członków oświadczył, iż w zgromadzeniu znajduje się wiele osób, które zaległych podatków nie zapłaciły, a zatem nie mogą być do głosowania przypuszczone. W tem jeden z wspaniałych Margrabiów dobył z kieszeni kieszę złota: oto są pieniądze na zapłacenie podatku za tych, którzy nie mają być do głosowania przypuszczonemi, a jeżeli ta summa nie wystarczy, tedy dodam w domu, co braknie.

Patryotyczne tutejsze towarzystwa Lorencini i S. Sebastyana prawie są rozwiązane; ostatnią razą nie znajdowało się na nich tak po 20 osób. Patryotyczne

towarzystwo w Sewilli zachowuje się teraz spokojnie, ponie waż przez jego Putkownik Riego zaprowadził w nim dokładny porządek.

Szlachta Hiszpańska dzieli się na dziedzicznych grandów pierwszej, drugiej i trzeciej klasy, tudzież na dożywotnich. Prerogatywą ich jest nie odkrywać przed Królem głowy, nosić tytuł J.W. i gdy wchodzi na pokoje Królewskie, straż powinna przed nimi broń prezentować. Wszyscy zaś mają majoraty. Najwięcej namożyło ich się pod Burbonami. Dawni grandowie tykają sobie, Burbonowscy zaś grzeczniej do siebie mówią. W niedostatku płci męskiej spada grandostwo i na kobiety.

Król postanowił, iż dla zmniejszenia wydatków skarbu Królewskiego żaden urząd, wyjąwszy Ministrów u obcych Dworów, jenerałów, admirałów, i t. d. nie może być więcej płatny jak 40,000 realów rocznie.

Otworzona nowa pożyczka 40 mill. realów podzielona jest na 8000 akcji i spleconą być ma w r. 1822.

Dla wynagrodzenia ubytku ludności przez ostatnią wojnę, i dla zwrocenia klasztorów do prawdziwego ich przeznaczenia, aby jedynie były przytułkiem cnoty i pobożności, zabronił Król czynienia ślubów zakonnych aż do postanowienia Stanów, tudzież sprzedawania ich dóbr.

Wartość posiadanych w Hiszpanii przez Duchowieństwo dóbr podają do 18 mill. realów.

Osad naszych w południowej Ameryce ludność podają do 15 mill. ludzi.

Z Londynu d. 26 Maia.

Stosownie do dawnego i nader śmie-

szn go z wyczału uczniowie gimnazyi w Eton obchodzą co trzy lata uroczystość zwaną *Eton Menton*, która niema innego celu jak puystarszemu z uczniów idącemu na nauki do uniwersytetu dać na drogę napelnioną kieskę ze skladek od przeeżdżających i przechodzących wymuszonych Przeszłego wtorku wyprawiona ta scena została; młodzież pięknie ubrana, w kapeluszach z piórami, wstążkami, i t. d. osadziła wszystkie przejścia około gmachu szkolnego, i od każdego z przechodniów żądała daru, który nazywała solą. Po odebraniu takowego, dawała kartki zawierające słowa: *Pro more et monte*, za rewers służące. Król poszedł za przykładem ś. p. swojego oycy, który zawsze znajdował się na tej uroczystości, i przybył o godzinie 6 z rana, w towarzystwie P. Bloomfield i innych na śniadanie do Rektora. Przed mostem jeszcze, który prowadzi do gmachu szkolnego, zatrzymany J. K. M. był od dwóch małych strażników, którzy żądali o kieski. Król pytał się łaskawie o imiona ich i dał im uśmiechając się bilet bankowy na 100 £s. odebrał powyższy rewers i przypiął go do kapelusza, aby każdy widział, że się już optacił. Gdy tym sposobem młodzież, z której nie jeden zasiadać może będzie w gronie prawodawców Angielskich, napelniała kieszenie, przeciągnęła przez Eton i obiadowała razem. Zebrano ogółem 1130 £s. które oddano młodemu Wilder, udającemu się na nauki do uniwersytetu Kambridgi, co będzie dla niego dobrym zasilkim.

Ławnik Wood pojechał pocztą do Dowru, a z tamąd udać się ma do Kale,

dla schwytania znanego Edwarda. Pisma opozycyjne życza mu szczęścia, aby mógł swego dopiąć celu. Niektórzy jednak ludzie sądzą, iż wyjechał przeciw Królowey.

Królewska kommissyia miała wczoray drugie posiedzenie, dla powzięcia ofiarowanych usług podczas koronacyi. Lord Prezydent Londynu domagał się podania Królowi po obiedzie wina i otrzymania za to złotego pucharu, iako też siedzenia przy stole naybliżey szafy na lewey stronie sali. Wielu obywateli Londyńskich żądało usług piwnicznych. Trzey Duchownych opactwa Westminsterkiego prosili, aby mogli podczas koronacyi asystować, i za swoją pracę otrzymali pewną ilość iedwabnych i wełnianych materyy, wsz stkie dary, które podczas tego obżędu zwykle są składane, 4 dzwonki, trzecią część beczki wina i inne drobiazgi. Lord Gwydir żądał iako dziedziczny wielki podkomorzy mieszkania obok apartamentów Królewskich na czas koronacyi, mnostwa pończoch i koszul, 40 łokci karmazynowego aksamitu, tudzież w temże mieszkaniu będących sprzętów, i t d.

Okręt Królewski popłynął z Deptford do Kale, dla przewiezienia z tamtąd do Anglii Królewiców Xiążąt Kambridgi i Kumberlandyi, którzy znajdować się będą na koronacyi.

Gazeta Morning - Chronicle umiesciła znawu list z Genewy pod d. 17 Maia o podróżującej naszej Królowey, która tam ciągle bawi i oczekuje na listy z Anglii, dla udania się potem przez Lauzanę, Karlsruhe, Bruksellę i Ostendę dojKa-

le, gdzie czekać na nią już ma Pani Hamilton, lecz Konsul Angielski miał z tego powodu to miasto opuścić.

Porty nasze otworzone teraz zostały dla wprowadzania na wewnętrzną potrzebę pszenicy, mąki, owsa i grochu z posiadłości Angielskich w północney Ameryce. Wszystkie zaś gatunki zagranicznego zboża zabronione są iako dawniey wprowadzać, wyjąwszy pszenicę, po opłaceniu po 10 szelingów cła od kwarteru, i niema nadziei, ażeby nawet w przyszłym kwartale dozwolone były, ponieważ pokazują się dotąd nader piękne w kraju urodzaje.

Xiążę Sasko - Koburgski mianowany jest członkiem honorowym tak zwanego w Anglii Lineuszowskiego towarzystwa botanicznego, na którego uczenie przez towarzystwo na obchod pamiętki tego wielkiego Botanika daney, zuaydował się. Tegoż Xcia przeznaczają na prezesa naszego towarzystwa umiętności.

Z Porto w r. 1819 wyprowadzono 19, 982 wielkich beczek wina.

W Londynie znajduje się codziennie 1590 gotowych powozów do przejazdki.

W wielkim Browarze tutejszym PP. Barclay kompanii czynione wczoray było doświadczenie nowo wynalezioncy maszyny przez P. J. Parker, dla wyprowadzenia albo raczej strawienia w sobie dymu z parowey maszyny. Apparat ten zrobiony został w przeciągu 5 dni przy 3 odosobnionych kotłach, a doświadczenie odpowiedziało tak właścicielom browaru, iako i obecnym wysokim widzom. P. Taylor, który w iazbie niższej mówił o

nieprzyjemności i szkodliwemu zdrowiu ustawicznemu zadymieniu miasta Londynu, był obecny, równie jak wielu innych członków parlamentu, którzy wszyscy przekonali się, iż przez użycie takowego kominu i trawiącej dym maszyny zapobieżonem zupełnie być może tego rodzaju niedogodności.

Wydawca gazety Gonic nie tylko za wierne swoje przywiązanie do Ministrów źle musi być wynagrodzony, ale nawet nie ma o ich skarbowych środkach dokładnej wiadomości, gdyż ostatnia wieść o zmianianiu skarbowych rewersów na gotowiznę i o pożyczce, którą we twerek w wieczor zbilat i wyszydził, dziś się ztwardziła. P. Hase, kassier bankowy, oświadczył bowiem dziś na giełdzie, że Hr. Liwerpool i Kanclerz skarbowey Vansittart otworzą d. 31 b. m. 1 i 2 Czerwca w banku podpisy, dla kupców, którzy zechcą wymianić za 7 mill. Fs. skarbowych rewersów na gotową monetę. Hr. Liwerpool i P. Vansittart są oprócz tego w myśli zaciągnąć na tego rocznie potrzebę kraju pożyczkę od 5 do 7 mill. Fs.

Szeryf Parkins, który w wielu pismach spotwarzył charakter Alexandra Stewart, urzędnika w hrabstwie Down, został przez sąd Dubliński na zapłacenie spotwarzonemu 1000 Fs. nagrody i 6 pencow kosztów prawnych zkazany.

Król uwolnił Damy od znajdowania się w rogówkach u Dworu. Zwyczaj ten został w Hiszpanii dopiero od roku 1816 zniesiony.

Gazeta Gonic wyszydza dany wczoray bankiet w gospodzie koronney na obchód rocznicy obrania P. Franciszka

Burdett od Westminsteru reprezentantem. — Wczoray (wyraza rzeczona gazeta) dany był na chwałę Anglii i miasta Westminsteru w gospodzie koronney obiad dla PP. Burdetta i Hobhous-, bo tak się dowiedziemy podzielili pomiędzy siebie znaczenie i miasto, prawili sobie grzeczności i niepodległym obieraczom Westminsteru. Po skończonem iedzeniu nastąpiły zdrowia i mowy. Trzecie zdrowie było za pomyslnosc reformy niższej izby, któremu towarzyszyła pieśń: "Wypchnijcie tę hołotę.", Słychać, iż niektórych obecnych zatworzył ten wyraz; lecz sądziemy, iż nie do nich, ale do niższej izby był zastosowany. Lecz gdyby istotnie w niższej izbie znajdowała się hołota, czyliż i P. Burdett nie byłby razem z nią wypchnięty? Resztę wieczora zabrało ofiarowanie P. Burdett srebrnego puhara, który sześć kwart zawiera w sobie wina. Podarunek ten był od mieszkańców parafii St. James, za który P. Burdett dziękując, wychwalał oświecenie i patriotyzm obieraczów Westminsterkich. Tu wysadził się P. Burdett na największe pochlebstwa, i gdyby inne parafie udarowały go podobnemiż puharami, nie poymniemy, co by im iuż mógł powiedzieć. Reszta jego mowy godna jest szynkowni. Jak n. p. "Gdyby ei, którzy przez łaskę Dworu przyozdobionemi są laurami, podług publicznego zdania wynagrodzonymi być mieli, zasługują na stryczek. (Wielkie oklaski.)" Mężowie zostający przy sterze rządu, uwodzą się zazwyczaj z temi namiętnościami; ale publiczność nie ma żadnych złych i obłąkujących namiętności; icy zamiary zawsze są do-

bre., w chwili potem rzekł: „Lud Angielski tak dalece się poniżył, iż plan reformy poczytuje za niepodobny do skutecznienia. „Publiczność i lud są więc podług P. Burdetta dwie różne od siebie korporacye; albo może obieracze Westminsteru są publicznością, a poniżonym ludem reszta Anglików. Oto są przedorzeczone gadania zagraney winem głowy. Pochlebcy Królów i Ministrów zasługują na wzgardę, a na iśćkąż nie zasługują ci, którzy ludowi pochlebiali, i szewców, krawców i drążników za wzór mądrości, patriotyzmu, cnoty i oświecenia wystawiają? — P. Hobhouse miał także mowę, ale ponieważ nie zapalił go puhar, przeto była więcej niż podługiego zwyczajem oschłą.

W wyższej izbie dnia wczorajszego oświadczył Lord Erskio, iż rolnicy nie żądają w swych prósbach nowej ustawy względem zakazu zboża, ale objaśnienia dawniejszey. Lord Lauderdale mówił, iż wszystkie podane w tej mierze próśby są jedną pisane ręką; mienił byź ich pisarzem niejakiego Webbe-Hall, sekretarza urzędu rolniczego i żądał złożenia go z urzędu. — Dziś na wojosek Margr. Landsdown wyznaczona została komisysia do rozporozania stanu zagranicznego handlu i obmyślenia środków do rozszerzenia onego.

Do izby niższej nadchodzą także ciągle próśby nietylko o utrzymanie do tychczasowego zakazu zagranicznego zboża, ale nawet bardziej go zostrzenia.

Z Bombaju piszą: Gdyby wyprawa przeciw rozbojnikom morskim w odnodzie Perskiej nie była tu uzbroiona, tedy sto-

iące w tutejszym porcie 17 okrętów byłyby zgniety, ponieważ handel prawie ustał.

Oddział Hiszpańskiego woyska podszedł dnia 11 Lutego miasteczko S. Barbara. Zamiarem Hiszpanów było schwytać tam Angielskiego officera, który w woysku Wenezueli wysoki posiadał stopień i dla choroby udał się tam na czas nieciaki. Lecz gdy go nie zastali, udali się do szpitala i wywlekli 25 żołnierzy z legionu Angielskiego i officera Pointer na rynek i udusili. Takż los spotkał dowodcę miasteczka i wielu mieszkańców. Przy odeysciu zabrali oprócz tego znaczny liczbę kobiet z sobą.

Z Bruxelli d. 30 Maia.

Trzecia część „Dowodow historycznych o Rządzie Hollenderskim pod Ludwikiem Bonaparte, zawiera nietylko dokładny opis spraw Hollenderskich, ale nadto stosunkow Europeyskich podczas kiedy Ludwik pomimo woli objął krownę Hollenderską, a objawszy ją, chciał stosownie do swej powinności i honoru utrzymać ją nienaruszoną.

Wyspa St. Kitts miała od 27 Maia zamknąć swe porty dla północno-ameerykańskiej bandary.

Do północnych departamentów Francuzkich nadszedł z Paryża rozkaz, aby zatrzymywano wszystkie zagraniczne pisma w których znajdują się niedokładne o Francyi wiadomości. Tamż zatrzymano wiele pism ulotnych.

Z Szwycaryi d. 26 Maia.

Wielka rada kantonu Wodow rozciągnęła uwolnienie od służby woyskowej i do młodzieży uczący się filozofii.

Dyrekt ryiat Ligi doniosł pod dniam 3 Maia kantonom, iż nowa taryffa celna ogłoszona w Medyiolanie ścieśnia bardzo handel Szwaycarski do Lombardyi.

W przesztem tygodniu w kantonie Berneńskim paowały okropne burze. Pioruny popaliły w wielu miejscach domy, a w gminie Muri upadł tak wielki i pustoszący grad, iakiego od roku 1759 nie pamiętają. Co rano powstawała gruba mgła, a wieczór błyskawica z grzmotem i piorunami.

Od brzegów Menu d. 30 Maia.

Baron Buol-Schauenstein, przydujący Posel związkowemu Seymowi w Frankforcie, iako też większa część kongressowych Posłów roziechali się z Wiednia.

Baron Rothschild, bankier Frankfortski, po zawarciu pożyczki z Ces. Austryackim Rządem uderował osoby swowego kantoru 50,000 Zr.

Nowy zamek, który Elektor Heski każe budować, będzie olbrzymiem gmachem i kilka ulic będzie jeszcze musiało dla niego być uprzętnionych. Codziennie pracuje nad nim 1100 ludzi.

O Sandzie to tylko z pewnością powiedzieć można, iak okazuje się z jego badań; które w krotce drukiem ogłoszone zostaną, że należał do obszernego spisku, którego współników jednak uparczywie zataił, stał się winnym w elkiej zbrodni i daleko lekszą odniósł karę, niżeli zasłużył. Z przyznanych przez niego listów, które znajdują się przy jego badaniach, okazuje się między innymi, że ci ulepszciciele świata pod płaszczykiem Religii i z Biblią i Xiążką do nabożeństwa w rękę

dążyli do obalenia dotychczasowych rządów, zabicia 33 tyranów, iak ich w tych listach nazywają, uszczęśliwienia świata wolnością i utworzenia podług ich myśli Boskiego na ziemi państwa! Sand przyjął na siebie zabicie Kotzebue, które z wielu względów było mu naznaczone. Stał się z pomiędzy nas umysły, wyraził Sand w jednym z swoich listów, który przyznał, przeznaczone są do krwawych czynów, a mocniejsze i znakomitsze do ułożenia rządu, który świat uszczęśliwi. Sand miał oprócz tego zamysł po zabicu Kotzebue przy z krwawionym sztylecie przyklepić na drzwiach Kościoła polezuckiego w Mannheimie odezwę, potem uciec przez most Reński do Francyi. Znalezione przy nim rysunek i do badań dotychczasowy, wystawia go odbywającego tę czynność kłęczący przed tym Kościołem. Lecz krzyk dalekości, że z oycą krew się leje, iak dalece go zmieształ, iż zapomniał o swoim układzie i sam nie wiedział co czyni. Wyznał także, iż Kotzebue przywitał go słowami: że pragnie zabrać z nim znajomość, na co odpowiedział, iż za mało mu się przyda, i w tej chwili ugodził go kilka razy sztyletem.

Xże Albert Sasko-Cieszyński płaci z obszernych swoich posiadłości i dochodu od kapitałów roczne 70,000 Zr. klasycznego podatku.

Podczas bawienia Piotra Wielkiego w Pymont zaprosił go Hr. Waldeck do wystawionego nowego zamku swego w Arrolson i z wielką okazałością przyjął. Na zapytanie Hrabiego iak mu się ten zamek podoba, odpowiedział Monarcha: "Jeden tylko wielki ma błąd; kuchnia zda się być zaduża.,"

DODATEK

DO N^{ro} 48.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 14 CZERWCA 1820 ROKU WE SRODĘ

ROZMAITOSCI.

O Hiszpanii.

Powstanie Hiszpanów nie nosi ani znamienia pojedynczego spisku, który przez samodzielną władzę łatwo byź może przytłumiony, ani przypadkowego buntu, który z przemilających przyczyn pochodzi, ale jest skutkiem usposobienia umysłów do zmiany rzeczy, co zdarzenia zupełnie usprawiedliwiły. Elektryczna iskra z wyspy Leon zapaliła całą Hiszpanią i doszła do siedliska despotyzmu. Powszechna wola nie mogła być wstrzymaną; studzy despotyzmu zamilknąć musieli i głos oyczyzny dał się tylko słyszeć. Hiszpania ubogacona od natury, obfita w bohaterów, którzy w obu światach podanie na siebie ściągnęli, ulegająca niewiadomości i niewoli, uzyskała nakoniec miejsce, na które zasługiwała, pomiędzy wolnymi ludami. Ferdynand VII nadto długo eszukiwany, poznał z resztą swój błąd; rada mądrości doszła aż do jego uszu i zruoił iarzmo, które na niego zwodnicstwo wtoczyło. Gdzież teraz są owi dumni poddawacze nadzwyczajnych środków, którzy żadney myśli do

ulepszenia i wolności dążący nie dopuszczali? Dalisz Monarsze, gdy tron zaczęwał się chwiać, dowody swego przywiązania i wierności? Jakichże użyli środków do utrzymania swojego despotyzmu? Pełni odwagi dopoki niebezpieczeństwo było dalekiem, ale skoro się zbliżyło, uciekają; całą ich rzeczą było załodować więzienia, słabych przesładować, niewinność gnębić i krew nieszczęśliwych przelewać. — Na przeciw obłudnym wystawieniom, któremi ludy i Królów oszukiwają, przywieść teraz można prawdziwy obraz Hiszpanii, który sam Ferdynand odmalował. Wychwalano szczęśliwość Hiszpanii pod kształtem rządu, który teraz ustał. Wystawiono Monarchę otoczonego miłością swojego ludu, administracją oświeconą i wspieraną od Inkwizycyi. Zerwana teraz została zasłona! Ferdynand wrocony swojemu ludowi, i jak wierzyć chcemy swoim przekonaniom i uczuciom, wyznał w rozporządzeniu dnia 3 Maia, iż w czasie sześciu letniego jego panowania kraj wystawiony był na wszelkie cierpienia; upadł jego handel, przemysł i rolnictwo, a wycięczony skarb

nie dozwalał zaradzić publicznej potrzebie. Lecz cóż było tych nieszczęść przyczyną, jeżeli nie chęć uwiecznienia niewoli, zatamowania postępu cywilizacji i oświecenia? Gdyby Ferdynanda za powrotem do Hiszpanii nie byli chętni otczyli. Dworacy, ale życzliwi i nieinteresowni mężowie i mądrzy Ministrowie, byłby mógł korzystać z zapалу ludu, i nadać Hiszpanii stosowną do iey obyczajów i potrzeby konstytucyją; a od wielu nieszczęść i nędzy tak pojedynczo, iako i w ogóle byłby wierny swój lud ochronił! Waleczni wojownicy, którzy kraj od iarzma oścęgo oswobodzili i uwolnienie Monarchy swojego przygotowali, niebyliby wygnaniem, wzgardą i śmiercią wynagrodzonymi. Pełnomocnicy ludu nie byliby za ustanowienie praw iego, iako zbrodniarze karaoemi. Hiszpania byłaby szczęśliwą i wolną pod panowaniem ustaw, a władza Królewska byłaby szanowaną iako rękomyślna wolności i nie byłoby przyszło do rewolucyi, którą zrażały krzyżące nadużycia i doszła do najwyższego stopnia nędza publiczna. Narod odzyskując przez tę rewolucyją właściwe swe prawa, dał światu zadziwiający przykład, że niczyich praw i własności nie naruszył, nikogo na śmierć, ani na wygnanie nie potępił. Szlachetni Hiszpanie, czyni wam to wiekopomną chwałę! A ponieważ umieliście waszą wolność uzyskać, umieycie ją także godnie utrzymać! Nie dozwalcie, aby iakowa zdrożność splamiła świętą sprawę wolności. Krwawe bowiem plamy nigdy się nie zacieraiają; dziele przenoszą ich hańbę do potomności. Pamiętajcie, iż rozpusta jest śmiertelną nieprzyjaciółką wolności; zostawcie despotyzmowi owe

nadzwyczajne środki, samowolne uwięzienia, tortury i wygnania. Połącznie się wzajemną miłością i zdaniem w politycznych względach, utworcie społeczne cnoty, zachowaycie ściśle porządek publiczny i nie dozwalcie żadney władzy wynieść się na przepis ustaw!

Szlachetne użycie Bogactwa.

Znany Prezydent Banks w Anglii pisał niedawno do swojego kommissarza, iżby z iego dzierzawcami zawierał takie kontrakty, aby z powodu spadających płodów ziemi nie stali się żebrakami, gdyż nie chce z bogactwem się krzywdzić innych i dosyć już w kraju znajduje się nędznych ludzi. Niestęchać dotąd, aby inni panowie Angielscy podobnie zlecenia swoim pełnomocnikom dali.

Dnia 12 i 13 Czerwca 1830.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	15 — 14 —	12 — 11 —	11 — 10 —	10 — 9 —
— Żyta	8 15 8 —	7 — 6 —	6 — 5 —	5 — 4 —
— Jęczmienia	6 15 6 —	5 15 5 —	5 — 4 —	4 — 3 —
— Owsa	6 — 5 15 5	5 6 — —	— — — —	— — — —
— Jagiel	20 — 19 —	17 — 16 —	16 — 15 —	15 — 14 —
— Grochu	6 15 6 —	5 — 4 —	4 — 3 —	3 — 2 —
— Rzepaku	— — — —	— — — —	— — — —	— — — —

W Gdańsku d. 2 Czerwca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od Złp. 630	do 800.
Żyta	— — 410	— 440.
Jęczmienia	— — 280	— 320.
Owsa	— — 260	— 320.
Grochu	— — 520	— 580.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 12 Czerwca.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant	Złp. 19 gr. 12
— detto Cesarski	— 19 — 19
Fryd. Kruskie	— 33 — 15
Luidor	— 37 — —
zoto frankowy	— 23 — —
Szeiroy Wiedeńskie za 100	— 235 — —
Złoty ryński Szeinami	— 1 — 20.

Przybyły do tutejszey Stolicy Królewsko-Pruski Nadworny Dentysta z Wrocławia ma honor Prześwietney Publiczności następujące uczynić doniesienie:

1. Posiada sposób nietylko mechanicznego wprawiania pojedynczych zębów, ale rzędów tychże i całych szczek na złotych lub platynowych blaszkach, z zręcznością wszelką, które w użyciu swym doskonałą pełnią usługę, ale wydobywa reszty przyłamanych i odnogi bolących zębów w dziąsłach pozostałe.

2. Czyści zęby z wielką pilnością od różnych na zębach usiadających nieczystości.

3. Wydrążone zęby zapętnia według potrzeby złotem lub platyną chroniąc przez ten sposób od bólu, któremu zęby podpadają, gdy takowych nagłe powietrze dojdzie, lub co z potraw.

4. Uszkodzone zęby z zręcznością oddziela od zdrowych by takowe dalszemu niepodpadały uszkodzeniu.

5. Niemniej zaleca się daniem pomocy podczas odnawiania się i wypadania zębów tak nazwanych mlecznych, dla dania dyrekcyi przyzwolitej nawo wyrażającym, gdy w czasie przyzwolitym wzwany zostanie; słowem poleca się leceniem wszelkich chorób lokalnych zębów.

6. Rownież przepisuie dla utrzymania w najlepszym stanie zębów i dziąseł, stosowne i dogodne zewnętrzne lekarstwa do Aptek, żadnych od siebie prosto nie wydając.

Spodziewa się prztem, iż pomoc i dobry skutek leczenia jego najlepiej go zalecić potrafią.

Ubogim godzinę od 7 do 8 rano bezpłatnie poświęca.

Niżej podpisany mieszka w ulicy S. Jana Nr. 460 w Oberży W. Knotza, stanowiącej Nr. 25 na pierwszym piętrze.

Laemlein,

Królewsko-Pruski Nadworny
Dentysta.

Der König: Preißsch: Hof-Zahnarzt
Laemlein aus Breslau, macht bey seiner
Ankunft einem hochzuehrenden Publikum be-
kannt:

1. Daß er nicht nur das mechanische
Einsetzen, einzelner Reihen und ganzer Zahn-
gebisse, wie auch auf Gold oder Platina
Platten Zähne mit allen nur möglichen Re-
fers nach größter Kunst zum vollkommenen
Gebrauch verfertigen, versteht, sondern auch
das sichere Ausziehen abgebrochener, schmerz-
hafter Zähne, und unter dem Zahnsteische
sitzender Stifte wenn es die Noth erfordert.

2. Reinigt er die Zähne mit möglichster
Sorgfalt von allen Unreinigkeiten.

3. Hobe Zähne stütert er, mit Gold
oder Platina nach Beschaffenheit der Zähne
aus, damit das Eindringen der Luft und
Speisen verhindert werde.

4. Trennt er die schadhast gewordenen
Zähne auf eine leichte Art von den gefunden
auseinander, damit keine Ansteckung durch je-
ne erfolgen kann.

5. Bei Kindern zur Wechselzeit leistet er
besondere Dienste, wenn es zur rechten Zeit
verlangt wird; überhaupt heilt er alle mögliche
Zahnkrankheiten.

6. Auch werden von ihm zur Conserva-
tion der Zähne und des Zahnfleisches die
nothwendigen äußere Arzneymittel verordnet,
welche die hiesigen Apotheken allein aus-
schließlich liefern werden.

Seine Empfehlung erwartet er nur von
dem Erfolge seiner Kuren.

Den Armen bietet derselbe seine Hülfe
unentgeltlich an und zwar des Morgens von
7 bis 8 Uhr.

Sein Logis ist in dem Johannis gasse
Nr. 460 im Gasthose des Herrn Knosch im
ersten Stock Zimmer Nr. 25.

DONIESIENIA

W tych dniach przechodzić tędy będzie znaczny transport oryginalnych 'Merynos-
Baranów W. Petri w Theresienfeld, z sławnych hiszpańsko-leońskich Stad Infan-

żado, Gwadalup i Negretti, do Dombrowna pod Lelowem w Obwodzie Olkuskim, które w każdym czasie, w cenie po 15 zo i 25 dukatów sztuka tamże do nabycia będą. Każdy Baran ma na boku zostawioną przy strzyżów część swej wólnej.

W dniu szesnastym Lipca r. b. o godzinie ótej z rana w wsi Ujazd, w Gminie Okręgowej Modlnica w Gmachu Dworskim odbędzie się licytacyja w drodze eksekucyi Sądowej zatradowanych dochodów i produktów z wsi Ujazdu do dzierżawy na rok jeden to jest od 1 Lipca r. b. do ostatniego Czerwca 1821 roku. Warunki do tej roczney dzierżawy produktów i dochodów będą publikowanemi przed rozpoczęciem się licytacyi; stosownia zaś do warunku drugiego chęć licytowania mający złożyć wadium w kwocie Złotych polskich sześćset. Dan w Krakowie d. 5 Czerwca 1820 r.

H. Salamonski, K. S.

W dniu piętnastym Czerwca r. b. 1820 o godzinie trzeciej po południu na Kaźmierz Żydowskim pod L. 114 odbędzie się w drodze eksekucyi licytacyja na wydzierżawienie pomieszkań w rzezonym Domu po L. 214 będących, chcący licytować raczą się w terminie i miejscu do licytacyi wskazanym zgłosić, gdzie warunki przed rozpoczęciem się licytacyi do wydzierżawienia ogłoszonymi zostaną.

Dan w Krakowie d. 5 Czerwca 1820 r.

H. Salamonski, K. S.

W dniu dwudziestym pierwszym Czerwca r. b. 1820 o godzinie trzeciej po południu w Krakowie przy ulicy Floryjańskiej pod L. 530 w Biorze podpisanego Komornika odbędzie się sprzedaż w drodze eksekucyi Sądowej zatradowanych ruchomości iako to: Instrumentów muzycznych, Klawikortu, Altówek, Skrzypców &c. niemniej Książek; chcący licytować raczą się w miejscu do licytacyi wskazanym z gotowem znaleźć pieniądze. W Krakowie d. 13 Czerwca 1820 r.

H. Salamonski, K. S.

W dniu 15 Czerwca b. r. 1820 o godzinie 10 rannej w Krakowie przy ulicy Stey Anny pod L. 310 mieszkanie składające się z pierwszego piętra, z stajnią i wazownikami, oraz piwnicami, na rok jeden od dnia 25 Czerwca 1820 r. poczynając przez publiczną licytacyja wydzierżawione zostanie, zaś

W dniu 18 Czerwca b. r. o godzinie 2 po południu w Krakowie przy ulicy Franciszkańskiej w Kancelaryi Komornika pod L. 221 wydzierżawione zostaną dochody z wyszynku trunków w domu zależnym przy ulicy długiej pod L. 133 sprawowanego na rok jeden od dnia 24 Czerwca 1820 r. poczynając podług warunków przed licytacyją ogłosić się mianych. W Krakowie d. 10 Czerwca 1820 r.

Kawecki, Kom. S.

Trybunał pierwszy Instancyi Wolnego Niepodlego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż Kamienica po niegdy Bogumile Grabowskim przy ulicy S. Jana pod L. 478 stojąca, której szacunek w ilości Zi. pól. 35 5 przez w sntuce biegłych ustanowionej, a podanej Deklaracyi przez Kuratora nieprzytomnych Ur. Strożeckiego Patrona do połowy to jest 1757 Złp. zmniejszonej został, publicznie na audyencyi Trybunału, w dniu 13 Lipca r. b. przedcą będzie pod następującemi warunkami.

1) Chęć licytowania mający winni są tytułem wadii przed rozpoczęciem licytacyi część dziesiątą szacunku złożyć.

2) Nabywca ma połowę szacunku w dni dziesięć złożyć, do składu Sądowego, a druga połowa pozostanie przy nieruchomości, nabywcy do lat trzech z obowiązkiem płacenia prowizyi pięć od sta; wolno jednak nabywcy całą szacunek i całą summę z licytacyi wypadającą w powyższym terminie złożyć.

3) Nabywca obowiązany jest stosownie do Uchwały Seymowej dnia 15 Grudnia 1818 kupioną przez siebie nieruchomość w przeciągu roku jednego wyreparować.

4) Niedopełniający powyższych warunków utracą wadium i nowa licytacyja na jego koszt przedsięwzięta zostanie.

Opisy powyższych nieruchomości wraz z ich oszacowaniem znajdują się w Kancelaryi Pisarza Trybunału. W Krakowie d. 25 Maja 1820.

(podp.) Bernard Dwernicki.

(podp.) Skarżyński, Sek. (L. S.)